

Til § 91.

Bestemmelsen er noget udvidet i forhold til reglen i 1955-lovens § 65, stk. 2. Udvidelserne tager sigte på at lette administrationen. Samtidig er den hidtidige regel, hvorefter huslejetilskud udbetales til ejendommens ejer, ændret således, at udbetaling principielt sker til lejer. Ændringen hænger sammen med den udvidelse af huslejetilskudsreglerne, der har fundet sted, hvorefter også lejere med bolig i ejendomme opført uden statslån kan opnå tilskud. Man har her ikke ment at kunne pålægge ejerne det ekstra besvær, der er forbundet med at skulle modtage en del af huslejen fra andre end lejeren. Da den hidtidige ordning med udbetaling til ejeren fortsat kan være praktisk, f. eks. hvor det drejer sig om sociale boligforetagender, er det samtidig foreslået, at kommunalbestyrelsen kan træffe aftale med ejeren om udbetaling til denne.

Til § 92.

Der henvises til de indledende bemærkninger til kapitel X-XIII.

Til § 93.

Bestemmelsen svarer til reglen i 1955-lovens § 66, stk. 1.

Til § 94.

Bestemmelsen svarer til 1955-lovens § 66, stk. 2, men er ved en ændret formulering søgt nærmere præciseret i overensstemmelse med den praksis, der hidtil er anvendt.

Til §§ 95-97.

Bestemmelserne svarer til 1955-lovens § 67-69.

Til kap. XIV. Fritagelse for ejendomsskatter.

De her foreslåede bestemmelser svarer — bortset fra bestemmelsen i § 101 — til bestemmelserne i 1955-lovens kap. XIII (§§ 70-73).

Det bemærkes, at fritagelsen kun får betydning for kommunale bygningsskatter uden for købstæderne, idet nyopførte bygninger, der vurderes første gang ved 11. almindelige vurdering af 1. oktober 1956 eller senere ikke pålægges bygnings-skatter til stat eller købstadskommune.

Til § 101.

Efter indenrigsministeriets forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen vil en del af de ejendomme, der er fritaget for ejendomsskatter efter byggestøttelovgivningen, helt eller delvis få pålagt ekstraordinær ejendomsskyld til kommunen.

Når skattefritagelsen udløber, vil dette betyde, at de pågældende ejendomme bliver dårligere stillet sammenlignet såvel med de ejendomme, der før krigen er opført under gunstigere omkostningsforhold, som med de nyere ejendomme, der er fritaget både for at svare bygningsskatter og ekstraordinær ejendomsskyld til kommunen. For at kunne imødegå eventuelle vanskeligheder foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at forlænge — helt eller delvis — de i medfør af byggestøttelovgivningen meddelte skattefritagelser.

Til kap. XV. De sociale boligforetagenders virksomhed.

Reglerne i dette kapitel svarer i det væsentlige til kap. III i 1955-loven.

Til § 104.

Medens ledelsen af de sociale boligforetagender, der er organiseret som andelsboligforeninger, ligger i hænderne på beboerne, der ved en generalforsamling vælger bestyrelsen, har lejerne i boligaktieselskaber eller selvejende byggevirksomheder hidtil kun undtagelsesvis ved vedtægtsbestemmelser været sikret indflydelse på ledelsen af disse foretagender.

I boligaktieselskaber vælges bestyrelsen af aktionærerne, medens bestyrelsen i selvejende byggevirksomheder enten vælges af kommunalbestyrelsen eller af organisationer af forskellig art med kommunalbestyrelsens godkendelse.

Efter forslaget er der for at sikre et bedre samarbejde mellem bestyrelserne i boligaktieselskaber og selvejende byggevirksomheder og beboerne i de af disse selskaber opførte ejendomme, tillagt beboerne en forhandlingsret vedrørende spørgsmål, som i særlig grad må antages at have lejernes interesse. Den foreslåede regel vil gøre det nødvendigt for selskaberne over for lejerne at gøre rede for, og begrunde de skridt, bestyrelsen ønsker at tage, og herved give lejerne bedre mulighed for at forstå disse dispositioner. Beboernes udtalelse skal ikke være bindende for selskabets bestyrelse, der har ansvaret for den enkelte ejendoms forsvarlige drift, men kun vejledende, men i det omfang, der er tale om forhold, hvorom selskabet skal søge myndighedernes tilladelse, vil beboernes udtalelse tillige kunne virke oplysende ved myndighedernes behandling af sagen, og den vil derved få sin selvstændige betydning.

Det vil være naturligt at lade den enkelte afdelings beboere have retten til gennem repræsentanter at forhandle med selskabet om den pågældende ejendoms forhold. Den enkelte afdeling i et